

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. [jméno] [příjmení] a soudkyň
Mgr. Šárky Hájkové a JUDr. Zdenky Krupové ve věci

oprávněných: ; a) [celé jméno oprávněné], narozené [datum]

bytem [adresa oprávněné]

b) [celé jméno oprávněné], narozené [datum]

bytem [adresa oprávněné]

c) [celé jméno oprávněného], narozeného [datum]

bytem [adresa oprávněného a oprávněné]

d) [celé jméno oprávněné], narozené [datum]

bytem [adresa oprávněného a oprávněné]

; oprávnění b), c) a d) zastoupeni advokátkou [celé jméno oprávněné]

sídlem [adresa oprávněné]

proti povinnému: ;

[celé jméno povinného], [datum narození]

bytem [adresa povinného]

zastoupen advokátem JUDr. [jméno] [příjmení] Ph.D.

sídlem [adresa]

o zastavení exekuce, o odvolání oprávněných a povinného proti usnesení Okresního soudu v
Berouně ze dne 21.6.2018, č.j. 4 EXE 4/2017-190,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve vztahu mezi oprávněnými a) a c) a povinným mění tak, že se návrh povinného ze dne [datum] na zastavení exekuce vedené soudním exekutorem [celé jméno účastníka], Exekutorský úřad Praha, se sídlem [adresa], na základě pověření vydaného Okresním soudem v Berouně ze dne 27.4.2017, č.j. 4 EXE 4/2014-15, zamítá, a dále se mění tak, že je oprávněná b) povinna nahradit povinnému na nákladech řízení před soudem prvního stupně 6.353 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce.
- II. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku I. ve vztahu mezi oprávněnou b) a povinným potvrzuje.
- III. Oprávněná b) je povinna nahradit povinnému na nákladech odvolacího řízení 3.449 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Berouně (dále jen „soud prvního stupně“) rozhodl usnesením ze dne 21.6.2018, č.j. 4 EXE 4/2017-190, že se exekuce, vedená u Okresního soudu v Berouně pod sp. zn. 4 EXE 4/2017 soudním exekutorem [celé jméno účastníka], Exekutorský úřad Praha, zastavuje (výrok I.), a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).

2. Soud prvního stupně vyšel ze situace, kdy byl soudní exekutor [celé jméno účastníka], Exekutorský úřad Praha, se sídlem [adresa] (dále jen „soudní exekutor“), pověřen vedením exekuce Okresním soudem v Berouně ze dne 27.4.2017, č.j. 4 EXE 4/2014-15 (dále jen „pověření“), na základě usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27.1.2017, č.j. 21 Co 218/2016-94 (dále jen „exekuční titul“), podle něhož je povinný povinen zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že mezi oprávněnou a) a oprávněným c) probíhala či probíhá milostná či sexuální korespondence a zdržet se zveřejňování textů či jejich částí, které by takto byly označovány či charakterizovány, ať už svým názvem či svým obsahem, dále zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že oprávněný c) vedl milostnou či sexuální korespondenci s více ženami a jednou z těchto žen je také oprávněná b), a zdržet se zveřejňování textů či jejich částí, které by takto byly označovány či charakterizovány, ať už svým názvem či svým obsahem, dále zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že oprávněný c) je otcem nezletilého dítěte oprávněné a), a zdržet se jakýchkoliv zásahů do soukromého rodinného života oprávněné a) zveřejňováním tvrzení či spekulací o soukromém životě a rodině oprávněné a) a konečně zdržet se tvrzení i spekulací o tom, že oprávněný c) podvádí oprávněnou d) s jinými ženami a tvrzení a spekulací o jejich totožnosti. Povinný navrhl zastavení exekuce podáním doručeným soudnímu exekutorovi [datum] s odůvodněním, že z návrhu oprávněných je dovozováno, že porušil své povinnosti tím, že zveřejnil na internetových stránkách odkaz na rozhodnutí soudu, kterým mu byla předmětná povinnost uložena, a dále odkaz na stránky [webová adresa] (dále jen „blog“), jež údajně obsahují z hlediska oprávněných závadné či na cti utraňující texty. Povinný měl za to, že žádným z popsaných jednání neporušil povinnosti uložené mu exekučním titulem. Oprávnění s návrhem na zastavení exekuce nesouhlasili.

3. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že jednáními, která jsou obsahem návrhu na nařízení exekuce ze dne [datum], povinný neporušil žádnou z povinností uloženou mu exekučním titulem. Pokud je v textu ze dne [datum] aktivní odkaz na plné znění exekučního titulu, tak sice může jít o jednání směřující proti osobnostem oprávněných, avšak nikoliv o jednání odporující exekučnímu titulu. Se stejným výsledkem hodnotil soud prvního stupně i uvedení odkazu na blog, neboť tam umístěný článek je z února 2015, a tedy nikoliv relevantní ve vztahu k exekučnímu titulu, především se však jedná o blog, který nespravuje povinný, takže nemá jakoukoliv možnost ovládat jeho obsah. Soud prvního stupně proto shledal návrh povinného důvodným a rozhodl o zastavení exekuce, neboť pro toto posouzení je rozhodující stav k datu návrhu na nařízení exekuce, a nelze přihlížet k případným následným skutkům povinného. Ty by bylo možno postihnout dalšími exekučními příkazy vydanými na základě téhož návrhu na zahájení exekuce, a tedy i téhož pověření soudního exekutora, pouze tehdy, pokud by byl důvodný prvotní návrh.

4. O nákladech řízení rozhodl soud prvního stupně podle § 52 a § 89 exekučního řádu ve spojení s § 271 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) tak, že žádnému z účastníků právo na jejich náhradu nepřiznal. Uvedený postup odůvodnil tím, že povinný byl sice úspěšný, avšak oprávněným nelze přičítat k tíži, že se snažili dosáhnout stavu, kdy by nebylo nezasahováno do jejich osobní integrity. Je totiž zřejmé, že jednání povinného není zcela v souladu s exekučním titulem, a povinný v něm navíc pokračuje.

5. Proti usnesení soudu prvního stupně podali oprávnění včas odvolání. Namítali, že se neztotožňují s tím, jak posoudil soud prvního stupně jednání povinného popsané v podání ze dne [datum], neboť jak zveřejnění exekučního titulu, tak uvedení aktivního odkazu na blog, na kterém se nachází text povinného ze dne [datum] obsahující spekulace o vztahu oprávněných a) a c) a o tom, že je oprávněný c) otcem dítěte oprávněné a), jsou v rozporu s povinnostmi uloženými povinnému exekučním titulem. Takovým jednáním je i otevřený dopis povinného oprávněnému c), který povinný následně (což oprávnění popsali v podáních následujících po datu [datum]) různými způsoby šířil. Oprávnění také zdůrazňovali, že povinný postupuje vůči exekučnímu titulu úmyslně, chová se vůči nim agresivně a arogantně a intenzitu svého chování neustále stupňuje. Oprávnění měli také za to, že jako na okolnosti, které je třeba posoudit v návaznosti na návrh povinného na zastavení exekuce, nelze nahlížet jen na skutky obsažené v podání ze dne [datum],

ale i v podání ze dne [datum] a [datum], kterými byl doplněn návrh na nařízení exekuce. Teprve poté byl totiž soudní exekutor pověřen vedením exekuce. Oprávnění měli dále za to, že chování povinného má charakter pokračujícího jednání, v němž povinný nehodlá ustát. Na podporu tohoto závěru poukázali oprávnění na jednání povinného, které popsali v podáních ze dne [datum], [datum], [datum] a [datum]. Jednáním povinného tak došlo k hrubému porušení Ústavou zaručených práv oprávněných, a proto nelze shledat důvody pro zastavení exekuce. Oprávnění navrhli, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně změnil a zamítl návrh povinného na zastavení exekuce.

6. Proti usnesení soudu prvního stupně podal včasné odvolání rovněž povinný, a to pouze proti výroku II. Podle názoru povinného byla exekuce nařízena nedůvodně, což oprávnění procesně zavinili, takže by je měla stíhat povinnost zaplatit povinnému náhradu nákladů řízení. Povinný proto navrhl, aby odvolací soud ve výroku II. usnesení soudu prvního stupně změnil a přiznal mu náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně i odvolacího řízení.

7. Oprávnění se vyjádřili k odvolání povinného tak, že je považují za zcela nedůvodné.

8. Povinný se vyjádřil k odvolání oprávněných tak, že jsou v něm obsaženy nepravdivé skutečnosti. Povinný se nedopustil žádného jednání, kterým by došlo k porušení jeho povinností podle exekučního titulu.

9. Krajský soud v Praze, jako soud odvolací, přezkoumal usnesení soudu prvního stupně, jakož i řízení, které mu předcházelo, podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 o.s.ř., ve spojení s § 52 exekučního řádu. Odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání oprávněné b) není důvodné, odvolání oprávněných a), c) a d) je důvodné, a stejně tak je důvodné odvolání povinného proti výroku II. ve vztahu mezi ním a oprávněnou b).

10. Ze spisu soudu prvního stupně se podává, že exekuční řízení bylo zahájeno [datum] na základě návrhu oprávněných ze dne [datum], v němž oprávnění označili jako důvod pro nařízení exekuce skutky povinného spočívající v tom, že dne [datum] zveřejnil na svých webových stránkách, Twitteru, You Tube a Facebooku článek z téhož data, jehož součástí jsou odkazy na exekuční titul s možností „rozkliknutí“ na jeho plné znění, stejně tak je součástí tohoto textu odkaz na blog [webová adresa] s tím, že tyto stránky obsahují výroky týkající se spekulací povinného o existenci vztahu mezi oprávněnou a) a oprávněným c), stejně tak spekulace o tom, že je oprávněný c) otcem dítěte oprávněné a). Oprávnění dále argumentovali tím, že povinný zaslal oprávněnému c) dopis, který mu byl doručen [datum], v němž jej vyzývá, aby se vyjádřil k informacím, které povinný šíří, a dále jsou v dopise obsaženy výroky, kterých se má povinný podle exekučního titulu zdržet. Soud prvního stupně vydal pověření soudního exekutora dne [datum]. Toto pověření bylo podle obsahu spisu soudního exekutora sp. zn. 191 EX 2164/17 doručeno povinnému, spolu s exekučním návrhem a exekučním příkazem ze dne 2.5.2017, č.j. 191 Ex 2164/17-50 (dále jen „exekuční příkaz [číslo]“), dne [datum]. Návrh povinného na zastavení exekuce je datován [datum], povinný jej podal podle § 55 odst. 1 exekučního řádu a ve svém návrhu polemizoval se skutečnostmi uvedenými oprávněnými v návrhu ze dne [datum], neuváděl žádná tvrzení vázající návrh na zastavení exekuce na exekuční příkaz [číslo] tj. na postup podle § 72 odst. 3 exekučního řádu, a to ani ve vztahu k výši uložené pokuty. Ze spisu soudu prvního stupně se dále podává, že podáním ze dne [datum] poukázali oprávnění na „Otevřený dopis [celé jméno oprávněného]“ ze dne [datum] (dále jen „otevřený dopis“), jehož autorem je povinný, a který byl zveřejněn na stránkách [webová adresa]. V tomto článku povinný mimo jiné vyzývá oprávněného c), aby doložil, že není otcem syna oprávněné a). Uvedený text byl zveřejněn i na stránkách [webová adresa]. Na základě tohoto jednání vydal soudní exekutor exekuční příkaz ze dne 19.5.2017, č.j. 191 Ex 2164/17-96 (dále jen „exekuční příkaz [číslo]“). Při jednání konaném u soudu prvního stupně dne [datum] povinný k otevřenému dopisu uvedl, že jej nejprve zaslal oprávněnému c), podal jej k poštovní přepravě [datum], doručen tedy byl nejdříve [datum], následně povinný „čekal“ na reakci oprávněného c) a poté otevřený dopis [datum] zveřejnil. Dále se ze spisu podává, že podle podání oprávněných ze

dne [datum] zveřejnil povinný text otevřeného dopisu na You Tube, když se jedná o obsahově totožné znění textu jako je článek v předchozím případě. Soudní exekutor vydal v návaznosti na popsané jednání povinného exekuční příkaz ze dne 9.6.2017, č.j. 191 Ex 2164/17-124 (dále jen „exekuční příkaz [číslo]“). V podání ze dne [datum] oprávnění popsali, že mezi nejčtenějšími články na [webová adresa] je právě shora uvedený otevřený dopis, jehož text je možné otevřít, a dále komentáře povinného aktualizované [datum] a [datum]. Na základě tohoto podání vydal soudní exekutor exekuční příkaz ze dne 22.6.2017, č.j. 191 Ex 2164/17-140 (dále jen „exekuční příkaz [číslo]“).

11. Z níže uvedených důkazních prostředků, provedených soudem prvního stupně či soudem odvolacím, byly zjištěny následující skutečnosti:

-) textem ze dne [datum], screenshoty obrazovky s textem ze dne [datum] a webovými stránkami [webová adresa] ze dne [datum], z nichž bylo zjištěno, že je na webové stránce umístěn článek s označením „Je nevlastní syn [celé jméno oprávněné] velkopodvodníkem po otci [celé jméno oprávněného]“, přičemž v textu samotném se objevuje odkaz na exekuční titul, stížnost povinného k Ústavnímu soudu ze dne [datum] a usnesení ze dne [datum], jedná se o tzv. aktivní odkazy, které umožňují zobrazení plných znění uvedených dokumentů, a to neanonymizovaných; v levém dolním okraji webových stránek povinného je odkaz na blog, po jeho „rozkliknutí“ se jako první objeví článek povinného ze dne [datum] s názvem „[celé jméno oprávněného] spol. se opět soudí a žádá 3.650.000 Kč jako odškodnění za poškození dobrého jména“. V rámci tohoto textu je mimo jiné uvedeno „...hlavně po sérii e-mailové korespondence mezi [anonymizováno] a jeho právnickou [anonymizováno] pronikla do médií. [jméno] se to hemžilo výrazy dost vhodnými pro pornografickou literaturu bez hranic. Při právnických poradách má nyní pan [příjmení] i možnost starat se i o její děcko. S dětmi už má zkušenosti – i s nemanželskými.“,

-) otevřeným dopisem, zveřejněným na webových stránkách [webová adresa] [číslo] [celé jméno oprávněného], ze kterého bylo zjištěno, že je otevřený dopis datován dnem [datum], a mimo jiné obsahuje text „...Doložte, že nejste otcem dítěte Vaší právničky [celé jméno oprávněné]. Vyvráťte tedy sexuální kauzu, o které mluví celá hudební veřejnost. Vyvráťte tedy i to, že dlouhodobě podvádíte [příjmení] manželku [příjmení]. V rodném listě prý není údajně uveden otec dítěte Vaší právničky? Předložte důkaz, že NEJSTE otcem jejího syna. ... Negativní výsledek zkoušky DNA jednoznačně potvrdí, že šlo o pomluvu. ... K tomuto kroku Vás veřejně vyzývám!“; na webové stránce je zveřejněna i doručenka k doručení písemnosti „do vlastních rukou“ oprávněného c) na adresu jeho bydliště, s datem podání otevřeného dopisu k poštovní přepravě dne [datum],

-) exekučním titulem, z něhož bylo zjištěno, že nabytí právní moci dne [datum] a vykonatelným s stal [datum], a že obsahuje uložení povinnosti povinnému:

a) zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že mezi oprávněnou a) a oprávněným c) probíhala či probíhá milostná či sexuální korespondence a zdržet se zveřejňování textů či jejich částí, které by takto byly označovány či charakterizovány, ať už svým názvem či svým obsahem,

b) zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že oprávněný c) vedl milostnou či sexuální korespondenci s více ženami a jednou z těchto žen je také oprávněná b), a zdržet se zveřejňování textů či jejich částí, které by takto byly označovány či charakterizovány, ať už svým názvem či svým obsahem,

c) zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že oprávněný c) je otcem nezletilého dítěte oprávněné a), a zdržet se jakýchkoliv zásahů do soukromého rodinného života oprávněné a) zveřejňováním tvrzení či spekulací o soukromém životě a rodině oprávněné a),

d) zdržet se tvrzení i spekulací o tom, že oprávněný c) podvádí oprávněnou d) s jinými ženami a tvrzení a spekulací o jejich totožnosti.

12. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem má odvolací soud za to (shodně s právním názorem, který již vyslovil ve svém usnesení ze dne 27.10.2017, č.j. 28 Co 358/2017-79), že se

povinný návrhem doručeným soudnímu exekutorovi dne [datum] domáhal zastavení exekuce pro její nedůvodnost, tj. že se nedopustil žádného jednání, jež by bylo v rozporu s povinnostmi uloženými mu exekučním titulem. Povinný podal takový návrh nezávisle na všech čtyřech ve věci vydaných exekučních příkazech a brojil tímto způsobem proti vedení exekuce jako takové. Za těchto okolností je třeba hodnotit návrh povinného jako návrh na zastavení exekuce pro její nepřípustnost podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř.. Uvedený důvod pro zastavení exekuce by musel existovat ke dni zahájení exekučního řízení, tj. k datu [datum], a proto je třeba posuzovat pouze jednání povinného popsání v podání oprávněných ze dne [datum]. Na jejich další podání ze dne [datum] a [datum] tedy nelze hledět jako na doplnění tvrzení ve vztahu k exekučnímu návrhu, neboť popisují nová porušení povinností povinným v období dubna 2017, tj. již za probíhajícího exekučního řízení. Datum vydání pověření soudního exekutora není pro posouzení důvodnosti návrhu ze dne [datum], a tedy i důvodnosti návrhu na zastavení exekuce v projednávané věci, podstatné. Rozhodující je den zahájení exekučního řízení. K tomuto dni muselo ze strany povinného dojít k porušení povinností uložené mu exekučním titulem.

13. Odvolací soud proto hodnotil, zda v exekučním návrhu ze dne [datum] tvrzená jednání povinného naplňují porušení některé z povinností uložených povinnému exekučním titulem, či nikoli.

14. Co se týče zveřejnění neanonymizovaného exekučního titulu [datum] na webových stránkách povinného, tak toto jednání nelze podřadit pod žádnou z povinností, jež byla povinnému tímto rozhodnutím uložena. Exekuční titul je soudním rozhodnutím, tj. veřejnou listinou, jejíž obsah povinný aktivně nevytvořil. Za takových okolností nelze považovat uvedený skutek za exekučně postižitelný.

15. [příjmení] závěr přijal odvolací soud i ve vztahu k umístění aktivního odkazu na blog na webových stránkách povinného, který umožňuje zobrazení plného textu článku ze dne [datum], jehož autorem je povinný. Tento text jednak nevznikl po datu [datum] (jakožto datu vykonatelnosti exekučního titulu), jednak byl zveřejněn již samotným umístěním na blog. Tím, že na něj povinný prostřednictvím svých www stránek umožnil další přístup, jej tedy nezveřejnil. A konečně blog nepatří povinnému, nemůže jej proto ovládat, a tedy není odpovědný za jeho obsah.

16. Odvolací soud však shledal porušení povinností uložených povinnému exekučním titulem v sepsání otevřeného dopisu, který povinný zaslal [datum] oprávněnému c). V textu otevřeného dopisu se totiž objevují spekulace o milostném vztahu mezi oprávněnými a) a c), o údajném otcovství oprávněného c) ve vztahu k dítěti oprávněné a) a také o tom, že oprávněný c) podvádí oprávněnou d). Tj. povinný v tomto dopise minimálně o veškerých těchto skutečnostech spekuluje a je zcela nepodstatné, že to činí formou otázek a že vyzývá oprávněného c), aby tyto spekulace vyvrátil. A je také naprosto nepodstatné, zda jsou úvahy povinného pravdivé či nikoliv. Bez dalšího se prostě jedná o skutek, ohledně kterého byla povinnému uložena povinnost se jej zdržet. Povinný tedy popsáním jednáním porušil body c) a d) exekučního titulu, a to ve vztahu k oprávněným a), c) a d), takže mezi těmito účastníky není dán žádný zákonný důvod pro zastavení exekuce. Vůči oprávněné b) nedošlo ze strany povinného k žádnému jednání odporujícímu exekučnímu titulu, a je proto na místě exekuci vedenou oprávněnou b) zastavit a uložit oprávněné b) povinnost nahradit povinnému jak náklady řízení před soudem prvního stupně, tak i odvolacího řízení.

17. Za okolností, kdy byl ze strany oprávněné b) podán exekuční návrh nedůvodně a exekuce tak byla zastavena ve vztahu k ní jejím zaviněním, stíhá tuto oprávněnou povinnost nahradit podle § 89 věty první exekučního řádu povinnému náklady řízení před soudem prvního stupně. Tyto účelně vynaložené náklady představují odměnu za zastoupení advokátem stanovenou z předmětu řízení podle § 9 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., tj. z částky 10.000 Kč, ve výši podle § 7 bod. 4 ve spojení s § 11 odst. 2 písm. e) téže vyhlášky, ve výši 750 Kč za jeden úkon právní služby, a to celkem za pět úkonů (převzetí a příprava zastoupení, návrh na zastavení exekuce, sepis odvolání proti usnesení soudu prvního stupně ze dne [datum], účast na jednání před soudem prvního stupně

přesahujícího dvě hodiny dne [datum]), pět paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky. A 21% náhrada DPH, jejímž je zástupce povinného plátcem, z odměny a náhrad hotových výloh ve výši 1.102,50 Kč Celkem povinnému náleží (po zaokrouhlení) 6.353 Kč Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o.s.ř., platební místo podle § 149 odst. 1 o.s.ř..

18. Odvolací soud proto usnesení soudu prvního stupně ve vztahu mezi oprávněnými a), c) a d), stejně tak jako ohledně otázky náhrady nákladů řízení za řízení před soudem prvního stupně mezi oprávněnou b) a povinným, podle § 220 odst. 1 o.s.ř. změnil; ve výroku I. bylo usnesení soudu prvního stupně ve vztahu mezi oprávněnou b) a povinným podle § 219 o.s.ř. jako věcně správné potvrzeno.

19. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto usnesení, za použití § 224 odst. 1, odst. 2 o.s.ř. podle § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy v odvolacím řízení byl ve vztahu k oprávněné b) úspěšný povinný, jemuž tak náleží právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. Jímí jsou 50% odměna za tři úkony právní služby ve výši 750 Kč (sepis odvolání, účast na jednání před odvolacím soudem, účast na vyhlášení rozhodnutí) z punkta 10.000 Kč podle § 9 odst. 1, ve spojení s § 7 bod 4. a § 11 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 177/1996 Sb., tři paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky. A 21% náhrada DPH z odměny a náhrady hotových výloh ve výši 598,50 Kč Celkem povinnému (po zaokrouhlení) náleží 3.449 Kč Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o.s.ř., platební místo podle § 149 odst. 1 o.s.ř. (příčemž absence jeho uvedení v textu vyhlášeného rozhodnutí byla jakožto zjevná nesprávnost opravena v jeho písemném vyhotovení postupem podle § 167 odst. 2 ve spojení s § 164 o.s.ř.).

20. O náhradě nákladů odvolacího řízení ve vztahu mezi oprávněnými a), c) a d) nebylo rozhodováno, neboť povinný nebyl se svým návrhem úspěšný, exekuce nebyla zastavena a o těchto nákladech rozhodne příkazem o úhradě nákladů exekuce soudní exekutor.

21. Odvolací soud pro úplnost ve vztahu k exekučním příkazům [číslo] uvádí, že nemohl hodnotit, zda jednotlivé pokuty korespondují s charakterem a intenzitou porušení povinnosti, stejně tak s poměry povinného. Soudu prvního stupně nebrání nic v tom, aby sám z úřední povinnosti případně (poté, co si uvedené kategorie vyhodnotí) zastavil exekuci k vymožení pokuty podle jednotlivých exekučních příkazů soudního exekutora zčásti, má-li za to, že je takový postup důvodný. Stejně tak nic nebrání povinnému, aby se svým návrhem takového zastavení exekuce domáhal, když by bylo na něm, aby tvrdil a prokázal své osobní, majetkové a výdělkové poměry.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání, které lze podat do dvou měsíců ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Okresního soudu v Berouně za předpokladu, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o.s.ř..

Dovolání nelze podat jen proti výrokům o nákladech řízení.

Praha 16. srpna 2018

JUDr. Martina Štolbová v. r.
předsedkyně senátu